

Για πρώτη φορά το κοριτσάκι μου μίλησε! (Θαύμα της Αγίας Ζώνης)

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Ονομάζομαι Δήμητρα Φιλίπ. Ξυνοπούλου, είμαι 42 ετών και κατοικώ στο Μαρούσι. Έχω τρία παιδιά και δουλεύω σε επιχείρηση ηλεκτροδότησης ως οικονομικός σύμβουλος. Ο σύζυγός μου είναι ε.α Αξιωματικός του πολεμικού ναυτικού και ομολογώ ότι περνάει τον περισσότερο χρόνο με τα τρία ανήλικα παιδιά μας τη Σοφία 13 το Γεράσιμο 9 και τη μικρή μας Άννα-Μαρία 3 ετών.

Η μικρή μας είναι ένα ζωηρό αξιολάτρευτο ζιζάνιο που διαρκώς τρέχει ζωγραφίζει τους τοίχους μας κρύβει τα δικά μας πράγματα και τα αδέρφια της της έχουν μεγάλη αδυναμία. Ιδιαίτερα με τη Σοφία παρά τη διαφορά ηλικίας είναι αχώριστες και την παίρνει πολλές φορές μαζί στο σχολείο.

Το μόνο μας πρόβλημα με τη μικρούλα μας ήταν ότι ακόμα δεν είχε μιλήσει. Είχαμε πάει στην παιδίατρό μας για το συγκεκριμένο θέμα και μας είχε πει ότι είναι φυσιολογικό αλλά και ότι ενδέχεται να ντρέπεται ή κάτι να τη φοβίζει και να μη θέλει να μιλήσει. Ίσως της λείπω και εγώ που αναγκαστικά εργάζομαι αρκετές ώρες και απουσιάζω από το σπίτι ρίχνοντας το βάρος στον άντρα μου.

Ο λόγος που σας στέλνω είναι γιατί παρόλο που δεν είμαι αυτό που λένε φανατική με τη θρησκεία, πιστεύω στο Θεό αλλά θεωρούσα μη χειροπιαστά αυτά που λέει η εκκλησία και η αγία γραφή κτλ.

Την πέμπτη πήρα την Άννα Μαρία και πήγαμε στη Νέα Ιωνία στην Εκκλησία Ναό των Αγίων Αναργύρων που είχαμε δει στην τηλεόραση για τον ερχομό της Ζώνης της Θεοτόκου και προσκυνήσαμε.

Μόλις γυρίσαμε σπίτι στο Μαρούσι η Άννα Μαρία είδε για λίγο τηλεόραση (την αφήνουμε καμιά φορά) εγώ έφαγα κάτι και κατά τις εντεκάμιση την έβαλα για ύπνο γιατί είχε παιδικό σταθμό τη Παρασκευή. Όταν την καληνύχτισα για πρώτη φορά το παιδάκι μου μου είπε καλνύχτα μαμ έτσι όπως σας το γράφω. Για πρώτη φορά το κοριτσάκι μου έφτιαξε μια φράση ακόμα και λειψή που λένε.

Μέσα μου ευχαρίστησα, έκλαιγα στο Θεό για τη βελτίωση του παιδιού μου. Φώναξα και το Σπύρο να χαρεί και αυτός που δεν το πίστευε.

Δεν ξέρω αν ήταν Θεία Πρόνοια αλλά από εκείνη τη μέρα κάθε βράδυ ευχαριστώ το Θεό και τον παρακαλώ να πει κι άλλες λέξεις το παιδάκι μου.

Σας ευχαριστώ , ελπίζω να μη σας κούρασα.

Δήμητρα Ξυνοπούλου, Μαρούσι Αττικής 12/11/2017

Πηγή: Εκκλησία on line